

правна средства (члан 170. Устава Републике Србије од 2006.)

ж) право свакога на накнаду штете коју му незаконитим или неправилним радом нанесе службено лице, државни орган или организација која врши јавна овлашћења (члан 198. Устава Републике Србије од 2006. год.);

з) право на правну помоћ коју пружа адвокатура као самостална и независна делатност. (члан 35. Устава Републике Србије од 2006. год.).

и) заштита пред посебним органом (омбудсманом) Заштитником грађана који је позван да штити права грађана уколико су повређена незаконитим радњама органа управе, других органа, организација и јавних установа. (члан 138. Устава Републике Србије од 2006. год.).

ј) међународно-правна заштита људских права која подразумева на право обраћање међународним институцијама ради заштите слобода и права (члан 22. став 2 Устава Републике Србије од 2006. год.) и то како разним међународним телима (комитету за људска права ОУН, комисијама Савета Европе и сл.) тако и судовима (нпр. Међународном кривичном трибуналу у Риму или Европском суду за људска права у Стразбуру).

ГЛАВА ДРУГА

ПРАВНА ДРЖАВА I ПОЈАМ И ЗНАЧАЈ ПРАВНЕ ДРЖАВЕ (ВЛАДАВИНЕ ПРАВА)

Држава је настајала у борби да оправда себе и отргне се од утицаја разних сила које су стајале над њом и настојале да је спутају и ограниче у постојању и деловању. У том настојању да се одбрани интегритет државе и потврди њен ауторитет, дошло се и до појма о њеном суверенитету, схватања да је њена власт јача и виша од свих других власти (божје, црквене и др.) и да је као таква неприкосновена и неограничена. Заслугом теорије о државној суверености, држава је изашла из сенке, пре свега цркве и духовне власти али и свих осталих власти и њена власт је проглашена као највиша – виша од свих других: и оних у њој, али и оних споља, ван ње. Но, са јачањем и уздизањем државе, стварањем њене моћи па и свемоћи, отворио се и проблем како се од ње заштити, поставити јој границе преко којих не сме да пређе да не би постала опасна по човека,